

دانشگاه الزهراء (س)

دانشکده علوم پایه

پایان نامه

جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته علوم گیاهی گرایش فیزیولوژی گیاهی

عنوان

اثر پاکلوبوترازول و سالیسیلیک اسید در طی تنش شوری در کلزا (*Brassica*

napus L.

استاد راهنما

دکتر خدیجه کیارستمی

استاد مشاور

مهندس مرتضی حیدری

دانشجو

نسرین عبدالملکی

شهریور ۱۳۸۸

فهرست مطالب

چکیده

فصل اول: مقدمه

۲	۱- تنش
۲	۱-۱ اثرات تنش
۴	۲-۱ مکانیسم تحمل شوری
۶	۲-۲-۱ مکانیسم هالوفیت ها برای تحمل تنش
۹	۱-۲-۱-۱ القای بیوستتر پلی اول
۱۲	۲-۲-۱-۲ تنظیم جذب یون و کده بندی
۱۳	۳-۲-۱-۱ نفوذپذیری آب تسهیل شده
۱۴	۴-۲-۱-۱ HSPs ها و چاپرون های مولکولی
۱۵	۵-۲-۱-۱ پروتئین های نوع-LEA
۱۵	۲-۲-۱ مکانیسم گلیکوفیت ها برای تحمل تنش
۱۶	۱-۳-۱ پاسخ رشد به شوری: یک مدل دو مرحله ای
۱۸	۲-۳-۱ تنش شوری و رویش بذر
۱۹	۳-۳-۱ اثر تنش شوری روی لیپیدها
۲۲	۴-۱ تاریخچه کلزا در ایران و جهان
۲۶	۵-۱ خصوصیات گیاهشناسی
۲۶	۱-۵-۱ ریشه
۲۶	۲-۵-۱ ساقه
۲۷	۳-۵-۱ برگ
۲۸	۴-۵-۱ گل آذین
۲۸	۵-۵-۱ میوه
۲۸	۶-۵-۱ دانه
۲۹	۶-۱ فرآورده های کلزا
۲۹	۱-۶-۱ روغن کلزا
۳۰	۲-۶-۱ کنجاله کلزا
۳۲	۳-۶-۱ گلوکوزینولات ها
۳۶	۷-۱ پیشینه پژوهش
۳۸	۸-۱ استفاده از تنظیم کننده های رشد برای کاهش اثرات تنش شوری
۴۰	۱-۸-۱ پاکلوبوترازول
۴۱	۲-۸-۱ مکانیسم عمل پاکلوبوترازول
۴۳	۳-۸-۱ سالیسیلیک اسید

۴۴	۹-۱-پیشنهادات
	فصل دوم: مواد و روشها
۴۶	۱-۲ تهیه نمونه
۴۷	۱-۱-۲ کشت در ظروف پتری دیش
۴۷	۲-۱-۲ انتخاب نمونه جهت کاشت مزرعه ای
۴۷	۲-۲ مشخصات محل اجرای آزمایش و آزمایشات خاک
۴۷	۳-۲ عملیات زراعی
۴۹	۱-۳-۲ بررسی اثر تنش شوری و غلظتهای پاکلوبوترازول و سالسیلیک اسید بر برخی از شاخص های رشد
۴۹	۱-۳-۲-۱ اندازه گیری طول، وزن تر و خشک ساقه، ریشه و وزن کل گیاه و...
۴۹	۲-۱-۳-۲ محتوی آب نسبی گیاه
۵۰	۳-۱-۳-۲ میزان رشد نسبی گیاه
۵۰	۴-۲ سنجش میزان رنگیزه های فتوسنتزی
۵۱	۵-۲ سنجش غلظت پرولین آزاد
۵۱	۱-۵-۲ سنجش پرولین
۵۲	۲-۵-۲ رسم منحنی استاندارد پرولین
۵۳	۶-۲ سنجش میزان عناصر
۵۳	۱-۶-۲ هضم ماده گیاهی
۵۳	۲-۶-۲ سنجش غلظت کاتیون های سدیم و پتاسیم
۵۳	۳-۶-۲ رسم منحنی استاندارد سدیم و پتاسیم
۵۵	۷-۲ استخراج و سنجش پروتئین ها
۵۵	۱-۷-۲ استخراج پروتئین ها
۵۶	۲-۷-۲ سنجش غلظت پروتئین به روش برادفورد
۵۶	۱-۲-۷-۲ سنجش غلظت پروتئین
۵۶	۲-۲-۷-۲ تهیه معرف برادفورد
۵۷	۳-۲-۷-۲ رسم منحنی استاندارد پروتئین
۵۷	۸-۲ اندازه گیری میزان پراکسیداسیون لیپیدها
۵۸	۱-۸-۲ سنجش غلظت مالون دآلدئید
۵۸	۲-۸-۲ محاسبه محتوای مالون دآلدئید
۵۹	۹-۲ اندازه گیری کیفی میزان گلوکوزینولات
۵۹	۱۰-۲-آنالیز آماری
	فصل سوم: نتایج
۶۱	۱-۳ بررسی تنش در پتری دیش
۶۱	۱-۱-۳ میزان جوانه زنی
۶۱	۲-۱-۳ درصد جوانه زنی

۶۲	۳-۱-۳ بررسی شاخص های مورفولوژیکی
۶۶	۲-۳ نتیجه آزمایشات خاک و آب
۶۷	۳-۳ آنالیز شاخص های مورفولوژیکی در کاشت مزرعه ای
۶۷	۱-۳-۳ اثر پاکلوبوترازول در مرحله رویشی (۱۳۰روزگی)
۷۲	۲-۳-۳ اثر پاکلوبوترازول در مرحله گلدهی (۱۶۰روزگی)
۷۷	۳-۳-۳ اثر پاکلوبوترازول در مرحله رسیدگی (۱۹۰روزگی)
۸۰	۴-۳-۳ اثر سالیسیلیک اسید در مرحله رویشی (۱۳۰روزگی)
۸۵	۵-۳-۳ اثر سالیسیلیک اسید در مرحله گلدهی (۱۶۰روزگی)
۹۰	۶-۳-۳ اثر سالیسیلیک اسید در مرحله رسیدگی (۱۹۰روزگی)
۹۴	۴-۳ آنالیز شاخص های فیزیولوژیکی در کاشت مزرعه ای
۹۴	۱-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر رنگیزه های گیاهی در دوره رویشی
۹۶	۲-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر رنگیزه های گیاهی در دوره گلدهی
۹۷	۳-۴-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر رنگیزه های گیاهی در مرحله رویشی
۹۹	۴-۴-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر رنگیزه های گیاهی در مرحله گلدهی
۱۰۱	۵-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر پرولین در دوره رویشی و گلدهی
۱۰۲	۶-۴-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر پرولین در دوره رویشی و گلدهی
۱۰۳	۷-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر عناصر (سدیم و پتاسیم) موجود در برگ
۱۰۴	۸-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر عناصر (سدیم و پتاسیم) موجود در ریشه
۱۰۶	۹-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر نسبت (پتاسیم/سدیم) موجود در برگ و ریشه
۱۰۷	۱۰-۴-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر عناصر (سدیم و پتاسیم) موجود در برگ
۱۰۸	۱۱-۴-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر عناصر (سدیم و پتاسیم) موجود در ریشه
۱۱۰	۱۲-۳-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر نسبت پتاسیم به سدیم موجود در برگ و ریشه
۱۱۱	۱۳-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر مالون دآلدئید
۱۱۲	۱۴-۳-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر مالون دآلدئید
۱۱۲	۱۵-۳-۳ اثر پاکلوبوترازول بر میزان پروتئین برگ
۱۱۳	۱۶-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر میزان پروتئین ریشه
۱۱۴	۱۷-۴-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر میزان پروتئین برگ
۱۱۴	۱۸-۴-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر میزان پروتئین ریشه
۱۱۵	۱۹-۴-۳ اثر پاکلوبوترازول بر مقدار گلوکوزینولات
۱۱۶	۲۰-۴-۳ اثر سالیسیلیک اسید بر مقدار گلوکوزینولات
۱۱۷	۲۱-۴-۳ جداول تجزیه واریانس صفات

فصل چهارم: بحث

۱۴۶	۱-۴ بررسی نتایج کشت در پتری دیش
۱۴۶	۱-۲-۴ بررسی نتایج آنالیز رشد کشت مزرعه ای تحت تاثیر پاکلوبوترازول

۱۴۹	۲-۲-۴ بررسی نتایج فیزیولوژیکی تحت تاثیر پاکلوبوترازول
۱۵۳	۱-۳-۴- بررسی نتایج آنالیز رشد کشت مزرعه ای تحت تاثیر سالیسیلیک اسید
۱۵۴	۲-۳-۴- بررسی نتایج فیزیولوژیکی تحت تاثیر سالیسیلیک اسید
۱۵۸	فصل پنجم: منابع مورد استفاده

چکیده:

شوری از مهم ترین عواملی است که باعث کاهش محصولات کشاورزی در کشور ما بویژه استان قم شده است. در این تحقیق مشخص شد که مقاومت به شوری در گیاه روغنی کلزا با کمک دو تنظیم کننده رشد (پاکلوبوترازول و سالیسیلیک اسید) افزایش یافت.

رقم Y3000 بعنوان رقم حساس به شوری و رقم هایولا ۴۲۰ بعنوان رقم متحمل به شوری انتخاب شد. اسپری کردن پاکلوبوترازول با غلظتهای ۰، ۳۰ و ۶۰ Ppm بر روی برگها در مرحله دو برگگی با فاصله های یک هفته و در ۳ مرحله انجام شد. محلول سالیسیلیک اسید یک بار صبح زود با غلظتهای ۰، ۰/۵ و ۱ میکرومولار بر روی برگها و در مرحله چهار برگگی اسپری شد. نمونه برداری ها در ۱۲۰، ۱۶۰ و ۱۹۰ روزگی صورت گرفت.

پاکلوبوترازول در مرحله رویشی (۱۳۰ روزگی) عموماً تاثیر مثبت داشت و در مرحله گلدهی (۱۶۰ روزگی) تنها در صفت وزن تر ساقه در هر دو رقم افزایش معنادار نشان داد و این افزایش در غلظت Ppm۳۰ بیشتر بود و اختلاف بین سطوح غلظت در سطح ۵ درصد معنی دار شد. در مرحله رسیدگی (۱۹۰ روزگی) سبب افزایش وزن هزاردانه در هر دو رقم و با هر دو غلظت شد که این افزایش در رقم Y3000 و با غلظت Ppm۶۰ بیشتر بود. تعداد شاخه های فرعی تنها در رقم هایولا ۴۲۰ افزایش یافت ولی تعداد خورجین در هر دو رقم و با هر دو غلظت بویژه Ppm۶۰ افزایش یافت. میزان مالون دآلدئید در Y3000 افزایش و در رقم هایولا ۴۲۰ کاهش یافت و اختلاف دو رقم در سطح یک درصد معنی دار شد. میزان کلروفیل a، b، کل و پروتئین در هر دو رقم و با هر دو غلظت افزایش یافت. پاکلوبوترازول در هر دو رقم نسبت پتاسیم به سدیم را در برگ و ریشه افزایش داد ولی در میزان پروتئین در برگ و ریشه و در دو رقم تقریباً اثر معکوس داشت. در مجموع غلظت Ppm۳۰ مطلوبتر عمل کرده است.

سالیسیلیک اسید عموماً در مرحله رویشی عملکرد مثبتی داشت اما عملکرد آن در مرحله گلدهی عموماً در رقم هایولا ۴۲۰ افزایشی و در رقم Y3000 کاهشی بود و اختلاف دو رقم در سطح یک درصد معنی دار شد. در مرحله رسیدگی سبب افزایش وزن هزار دانه در هر دو رقم شد و این افزایش در رقم Y3000 بیشتر بود و اختلاف دو رقم در سطح ۵ درصد معنی دار شد و در بقیه صفات اختلاف رقم ها معنی دار نشد. سالیسیلیک اسید در مرحله رویشی و گلدهی، در رقم Y3000 سبب افزایش میزان رنگیزه و میزان پروتئین شد اما در رقم هایولا ۴۲۰ میزان پروتئین افزایش ولی میزان رنگیزه ها کاهش یافت. میزان مالون دآلدئید در هر دو رقم کاهش یافت. میزان نسبت پتاسیم به سدیم در برگ و ریشه و در دو رقم برعکس عمل کرد. میزان پروتئین ریشه در هر دو رقم با غلظت ۰/۵ میکرومولار کاهش و با غلظت یک میکرومولار افزایش یافت، در حالی که پروتئین برگ در رقم Y3000 با هر دو غلظت افزایش یافت اما در رقم هایولا ۴۲۰ برعکس وضعیت پروتئین در ریشه بود. در مجموع غلظت ۱ میکرومولار سالیسیلیک اسید بویژه در رقم Y3000 موثر تر عمل کرده است.

کلمات کلیدی: کلزا، پاکلوبوترازول، سالیسیلیک اسید، رنگیزه، پروتئین، پروتئین و مالون دآلدئید

فصل اول

مقدمه

۱- تنش

تنشهای محیطی همچون شوری، خشکی، دمای بالا، سمیت شیمیایی و تنش های اکسیداتیو تهدید جدی برای کشاورزی و موقعیت طبیعی محیط زیست می باشند. افزایش شوری زمین در سطح جهان رو به گسترش است تا جائیکه ۳۰ درصد زمین ها در طی ۲۵ سال آینده از دست خواهند رفت و این رقم تا سال ۲۰۵۰ میلادی به بالاتر از ۵۰ درصد خواهد رسید (Ashraf, 2001).

شوری ۷ درصد از خشکی های کره زمین را متاثر ساخته است و متأسفانه این نواحی در حال افزایش است. در یک مطالعه جهانی از زمینهای قابل استفاده، ۶ درصد شور بوده است که حدود ۷۷ میلیون هکتار است که تا ۵۰ سال آینده، ۱۵ میلیون هکتار به آن اضافه می شود. تدابیر آبیاری تنها برای ۱۵ درصد از زمینهای کشت شده جهان کفایت می کند (Szabolcs, 1994) و بر اساس اطلاعات ۱۹۸۹ فائو). شوری خاک بوسیله روشهای مدیریتی کشاورزی می تواند مدیریت شود. در کشت آبی، روشهای بهتر آبیاری، همچون آبیاری قطره ای کار آمد هستند و در کشاورزی دیم، روشهایی همچون تغییر کشتهای یکساله با گونه های پایا و ریشه های عمیق ممکن است موازنه ای بین بارندگی و مصرف آب ایجاد کند و با افزایش آب معلق، از آوردن نمک به سطح جلوگیری کند (Munns, 2002).

۱-۱- اثرات تنش

تنش های محیطی علت اولیه کاهش محصولات کشاورزی تا بیش از ۵۰ درصد می باشد. تنش های محیطی منجر به یک سری از وقایع مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی، بیو شیمیایی و تغییرات مولکولی می شود که بطور موثری در رشد گیاهان و تولیداتشان اثر دارند. خشکی، شوری، دماهای بالا و تنش های اکسیداتیو اغلب با یکدیگر در ارتباط هستند و ممکن است تخریب های سلولی را

القا کنند. برای مثال، شوری و یا خشکی در ابتدا همچون تنش های اسمتیک ظاهر می شوند و تعادل و توزیع یونها در سلول را برهم می زنند. احتمال دارد، تنش های اکسیداتیو که بطور وسیعی با دماهای بالا، شوری یا خشکی همراه می شوند، سبب واسرشته شدن^۱ پروتئین های ساختمانی و آنزیمی شوند (Ashraf, 2001).

تنش های محیطی موجب القای فاکتورهای محدود کننده رشد سلولهای گیاهی می شود. بطور مثال؛ تنش خشکی چندین اثر را القاء می کند؛ از جمله: کاهش تقسیم سلولی و مقدار رشد، بازدارندگی از طویل شدن ساقه همراه با تغییراتی در مقدار آب برگ که در بین گونه های مختلف متفاوت است. چون برگها در تبدلات گازی نقش اصلی را دارند، به شدت تحت تاثیر خشکی قرار می گیرند، اما اثرات عمده تنش خشکی عبارتند از: باز و بسته شدن روزنه ها، بازدارندگی از انتقال الکترون تیلاکوئیدی و تخریب غشاها (Benhassaine-Kesri و همکاران، ۲۰۰۲).

تنش های محیطی پاسخ های سلولی متنوعی از قبیل: مسیرهای علامت دهی سلولی و تولید بالای پروتئین های تنشی، آنتی اکسیدان ها و انباشتگی محلولهای سازگار^۲ را فعال می کنند (Ashraf, 2001).

۲-۱- مکانیسم تحمل شوری

تنش شوری در اکثر گونه های گیاهی پدیده ی پیچیده ای است. تا کنون تنش شوری به دلایل دهیدراتاسیون، سمیت یونی، عدم موازنه در تغذیه یا ترکیبی از اثرات، به همراه خیلی از تغییرات مولکولی دیگر شناخته شده است. مکانیسم های مشهوری در سطح سلولی، بافتی، اندامی یا در سطح کل گیاه وجود دارد. البته برخی رفتارها تنها در یک زمان و در یک گونه ویژه به وقوع

۱- Denaturation

۲- Compatible Solutes

می پیوندد. بعلاوه اثر یک مکانیسم، ممکن است دو جانبه باشد و یا این که در مراحل مختلف رشد و نمو اثری خاصی داشته باشد (Ashraf, 2001).

مکانیسم های مولکولی تحمل تنش های محیطی بر اساس فعال سازی و تنظیم ژنهای وابسته به تنش کنترل می شود. این ژنها در مجموعه ای از پاسخ های تنشی، همچون: علامت دهی، کنترل رونویسی، حفاظت از اعضای پروتئینی و جارو کردن رادیکال های آزاد و ترکیبات سمی نقش دارند. بسیاری از ژنها و مکانیسم های بیوشیمیایی در پاسخهای پیچیده گیاهی به تنش های محیطی نقش دارند (شکل ۱-۱).

این ژنها در ۳ دسته عمده دسته بندی می شوند:

۱- آنهایی که در آبشار علامت دهی و در کنترل رونویسی نقش دارند، همچون MyC ، MAP کینازها^۳ و SOS کینازها^۴، فسفولیپازها و فاکتورهای رونویسی مانند HSF^۵ و ABF/ABAE و CBF/DREB.

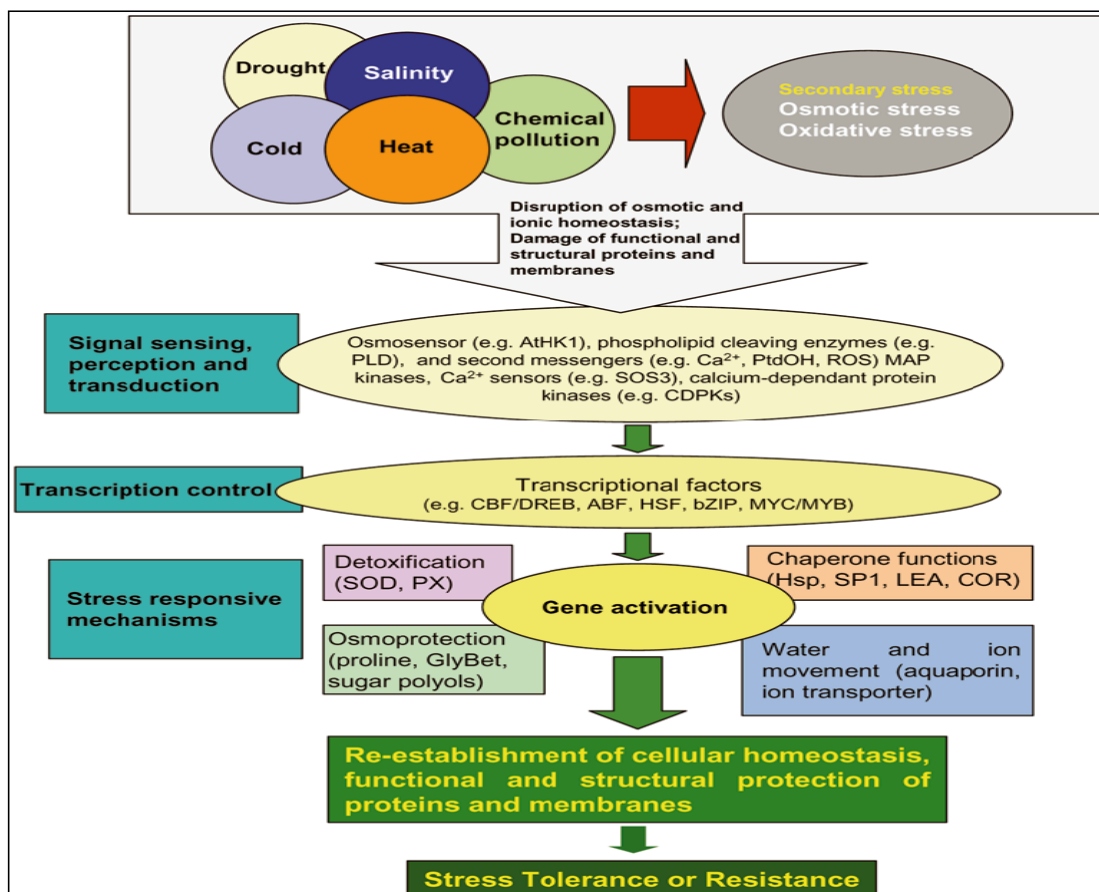
۲- آنهایی که در حفاظت از اعضای پروتئینی نقش مستقیم دارند، مانند: پروتئین های شوک حرارتی (HSPs)^۶ و چاپرونها، پروتئین های مراحل آخر رویانی (LEA)^۷، حفاظت کننده های اسمزی^۸ و جارو کننده های رادیکالهای آزاد^۹.

۳- Mitothise activity protein kinase
۴- Salt overly sensitive kinase
۵- Heat shock factor
۶- Heat shock proteins
۷- Late embryogenesis abundant proteins
۸- Osmoprotectants
۹- Free-radical scavengers

۳- آنهایی که در جذب آب و یونها و انتقال آنها نقش دارند، مانند: آکواپورین ها و ناقلین

یونی. (جدول ۱-۱)

شکل ۱-۱- مجموعه ژنها و مکانیسم هایی که در مقابله باتنش های محیطی فعال می شوند. (Wang و همکاران،

۲۰۰۳)

Mechanism	Genes	Species	Reference	
Transcription control	CBF1	<i>Arabidopsis thaliana</i>	Jaglo-Ottosen et al. 1998	
	DREB1A	<i>A. thaliana</i>	Kasuga et al. 1999	
	CBF3	<i>A. thaliana</i>	Gilmour et al. 2000	
	CBFs	<i>Brassica napus</i>	Jaglo et al. 2001	
	CBF1	<i>Lycopersicon esculentum</i>	Hsieh et al. 2002	
	CBF4	<i>A. thaliana</i>	Haake et al. 2002	
	AtMYC2 and AtMYB2	<i>A. thaliana</i>	Abe et al. 2003	
	ABF3 or ABF4	<i>A. thaliana</i>	Kang et al. 2002	
	HSF1 and HSF3	<i>A. thaliana</i>	JH Lee et al. 1995; Prändl et al. 1998	
	HsfA1	<i>L. esculentum</i>	Mishra et al. 2002	
Compatible solute Proline	<i>spl7</i>	<i>Oryza sativa</i>	Yamanouchi et al. 2002	
	P5CS	<i>Nicotiana tabacum</i>	Kishor et al. 1995; Konstantinova et al. 2002; Hong et al. 2000	
	ProDH	<i>A. thaliana</i>	Nanjo et al. 1999	
	IMT1	<i>N. tabacum</i>	Sheveleva et al. 1997	
	<i>Myo</i> -inositol Sorbitol	<i>N. tabacum</i>	Sheveleva et al. 1998	
	<i>stpd1</i>	<i>N. tabacum</i>	Sheveleva et al. 1998	
	Antioxidants and detoxification	CuZn-SOD	<i>N. tabacum</i>	Gupta et al. 1993a, 1993b; Pitcher and Zilinskas 1996
	Mn-SOD or Fe-SOD	<i>Medicago sativa</i> , <i>N. tabacum</i>	McKersie et al. 1996, 1999, 2000; Van Camp et al. 1996	
	GST and GPX	<i>N. tabacum</i>	Roxas et al. 1997	
	<i>chyB</i>	<i>A. thaliana</i>	Davison et al. 2002	
Ion transport	Aldose-aldehyde reductase	<i>N. tabacum</i>	Oberschall et al. 2000	
	<i>AtNHX1</i>	<i>A. thaliana</i>	Apse et al. 1999	
		<i>B. napus</i>	Zhang et al. 2001	
		<i>L. esculentum</i>	Zhang and Blumwald 2001	
	SOS1	<i>A. thaliana</i>	Shi et al. (2003)	
	HAL1	<i>Cucurbita melo</i>	Bordas et al. 1997	
			Rus et al. 2001	
		<i>A. thaliana</i>	Gaxiola et al. 2001	
	Hsps and molecular chaperones	Hsp17.7	<i>Daucus carota</i>	Malik et al. 1999
	Hsp21	<i>A. thaliana</i>	Härndahl et al. 1999	
AtHSP17.6A	<i>A. thaliana</i>	Sun et al. 2001		
DnaK1	<i>N. tabacum</i>	Sugino et al. 1999		
LEA-type proteins	SPI	<i>Populus tremula</i>	Wang et al. 2003	
	COR15a	<i>A. thaliana</i>	Artus et al. 1996; Steponkus et al. 1998; Jaglo-Ottosen et al. 1998	
	HVA1	<i>O. sativa</i>	Xu et al. 1996	
	WCS19	<i>Triticum aestivum</i> <i>A. thaliana</i>	Sivamani et al. 2000 Ndong et al. 2002	

جدول ۱-۱- ژنهای موثر در سازگاری به تنش های محیطی (Wang و همکاران، ۲۰۰۳)

۱-۲-۱- مکانیسم هالوفیت ها برای تحمل تنش

حساسیت آنزیمهای گیاهان هالوفیت و گلیکوفیت به نمک یکسان است، به عنوان مثال؛ فعالیت *in vivo* آنزیم های خارج شده از هالوفیت^{۱۰} *Atriplex spongiosa* یا^{۱۱} *Suaeda maritime* به کلرید سدیم حساس هستند و از نظر حساسیت به آنزیم های لوییا یا نخود شباهت دارند. حتی آنزیم های استخراج شده از جلبک صورتی^{۱۲} *Dunaliella parva* ساکن دریاچه های شور، که می تواند شوری ۱۰ برابر آب دریا را تحمل کند مانند آنزیم های استخراج شده از گیاهان حساس به کلرید سدیم است، معمولا یون سدیم در غلظت های بالای ۱۰۰ میلی مولار کلرید سدیم مانع از فعالیت بیشتر آنزیم ها می شود (Munns, 2002).

۱۰- *Atriplex spongiosa*

۱۱- *Suaeda maritime*

۱۲- *Dunaliella parva*

از بررسی تفاوت بین فعالیت ژنی گلیکوفیت و هالوفیت به نظر می رسد که در چگونگی درک تنش و یا چگونگی مراحل علامت دهی بین گیاهان تفاوت وجود دارد و احتمال دارد این تفاوت از حساسیت متفاوت این گیاهان به تنظیم کننده های رشد ناشی شود. تنش شوری میزان ABA را در هر دو گیاه هالوفیت و گلیکوفیت افزایش می دهند، اما به نظر می رسد؛ هالوفیت ها تغییرات ناشی از ABA را در مسیری متفاوت از گلیکوفیت ها (آراییدوپسیس) اعمال می کنند (Hans و همکاران، ۱۹۹۵).

هالوفیت ها، سیما و ویژگی های ریخت شناسی و تشریحی ویژه ای دارند. پتانسیل اسمزی اغلب آنها در شیره سلولی بسیار پایین است. بعضی از آنها به دلیل ترشح نمک و یا انباشتگی آب فراوان در سلولها گوشتی شده و قادر هستند غلظت نمک درونی خود را تنظیم کنند (Fletcher , 1988 Hofstra).

گیاهان هالوفیت بر اساس مکانیسم تحمل شوری به دو دسته تقسیم می شوند:

۱- گروهی که میزان ورود نمک به آنها کم است.

۲- گروهی که میزان ورود نمک به سیتوپلاسم آنها کم است.

هالوفیت ها علاوه بر جلوگیری از ورود نمک ، بطور موثر نمک ها را در واکنشها انباشته می کنند، لذا می توانند در دوره های طولانی مدت در خاکهای شور زندگی کنند. بعضی از گلیکوفیتها هم به خوبی مانع ورود نمک می شوند، اما در کده بندی بقایای نمک به خوبی هالوفیتها عمل نمی کنند. در بیشتر گلیکوفیتها غلظت نمک تا حد سمی در برگهای در حال تعرق افزایش می یابد (Munns, 2002).

پیشرفت هالوفیت ها به تغییرات مرحله های استقرار دانه رست، نوجوانی، بلوغ، گلدهی و تشکیل دانه ها وابسته است. هر مرحله تحت تاثیر ویژگی های مورفولوژیکی، فیزیولوژیکی و

بیوشیمیایی و شرایط بیرونی، نور، دما، CO₂ و تنش هایی که دسترسی به آب را محدود می کند، قرار می گیرند (Hans و همکاران، ۱۹۹۵).

گیاه یخی^{۱۳}، بومی بیابانهای نامیبیای افریقای جنوبی است، که به شرایط شوری و خشکی بالا و دمای پایین سازگار است. ژنوم این گیاه تقریباً دو برابر ژنوم آراییدوپسیس است (DeRocher، ۱۹۹۰) و به دلیل داشتن تنظیمات ویژه سلولی و پلی پلوئیدی بالا (۱۲۸N) می تواند با تنش ها مقابله کند (DeRocher، ۱۹۹۰) و (Meyer، ۱۹۹۰).

القای مسیر CAM در این گیاه، مثالی از افزایش کارایی آب مورد استفاده است (Bohnert، ۱۹۹۲).

در گیاهان CAM که روزنه ها طی روز بسته هستند، تبخیر کاهش می یابد و بازده فتوسنتزی گیاهان CAM از C₃ بیشتر می شود (Furbank, Taylor, ۱۹۹۵).

در گیاهان CAM CO₂ در شب جذب می شود و توسط آنزیم ویژه CAM، فسفو انول پیرووات کربوکسیلاز (PPC) به آگزالواستات و در نهایت به مالات همانند سازی^{۱۴} می شود. مالات در واکوئل ذخیره می شود. مالات در طی روز جابجا می شود و CO₂ لازم را برای عمل آنزیم (ریبولوز ۱-۵ بیس فسفات کربوکسیلاز / اکسیژناز)، فراهم می کند. ایزوفرم PPC ویژه CAM (که بوسیله Ppc₁ کد می شود)، در گیاهان جوان بیان پایه کمی را دارد و تنها mRNA های کوچکی را ایجاد می کند، مگر اینکه؛ گیاه در تنش قرار گیرد. تنش آب به رونویسی فعال پنج برابری از Ppc₁ منجر می شود و با انباشتگی بیشتر از ۱۰۰ بار از mRNA ها و در نتیجه انباشتگی Ppc ویژه CAM ادامه می یابد. شوری بالا در زمان کمتر از ۴ هفته به القای کامل Ppc₁ منجر نمی شود (Coshman، ۱۹۹۰).

---

^{۱۳}- *Mesembryanthemum crystallinum*
^{۱۴}- assimilated

القای CAM در گیاهان در حدود ۵ هفته طول می کشد. این نتایج یک نکته مهم را نشان می دهد و آن این که پاسخهای گیاه به تنش، در ضمن نمو تغییر می کند. حتی به نظر می رسد که تحریک CAM در گیاهان یخی جوان ناقص است و چنانچه گیاهان در استرس باقی بمانند، باید مکانیسم های اضافی برای عمل در یک دوره کوتاه را داشته باشد که به تحمل تنش در گیاهان یخی منجر شود. سه مکانیسم شناخته شده عبارتند از: القای بیوستتزی پلی اول، تنظیم جذب یون و انباشتگی آن و جذب آب تسهیل شده (Hans و همکاران، ۱۹۹۵).

۱-۲-۱-۱- القای بیوستتزی پلی اول

انباشتگی پلی اول ها و دیگر متابولیت های اولیه همچون مانیتول و سوربیتول (Bielecki, 1982) یا پلی اول های حلقوی همچون میو اینوزیتول و مشتقات متیله اش (Loewus, Dickinson, 1982)، با تحمل خشکی، شوری در ارتباط است. پلی اول ها در خیلی از گونه ها مانند: باکتری ها، مخمرها، جلبک دریایی، گیاهان بزرگتر و حیوانات، وجود دارند. به نظر می رسد که پلی اول ها در دو مسیر تنظیم کننده های اسمتیکی^{۱۵} و حفاظت کننده های اسمزی^{۱۶} فعالیت می کنند که جدا سازی مکانیسم آنها مشکل است. در تنظیم اسمزی، همچون اسمولیت عمل می کنند و جریان آب به درون سیتوپلاسم را آسان می کنند و با هدایت سدیم به درون واکوئل یا آپوپلاست، آن را منزوی می کنند. حفاظت از ساختار های سلولی (احتمالاً بوسیله جارو کننده های اکسیژن فعال) ممکن است، با واکنش بین این اسمولیت ها که اغلب محلولهای سازگار^{۱۷} نامیده می شوند و کمپلکس های پروتئینی یا آنزیمی غشاها، کامل شود. پلی اول ها

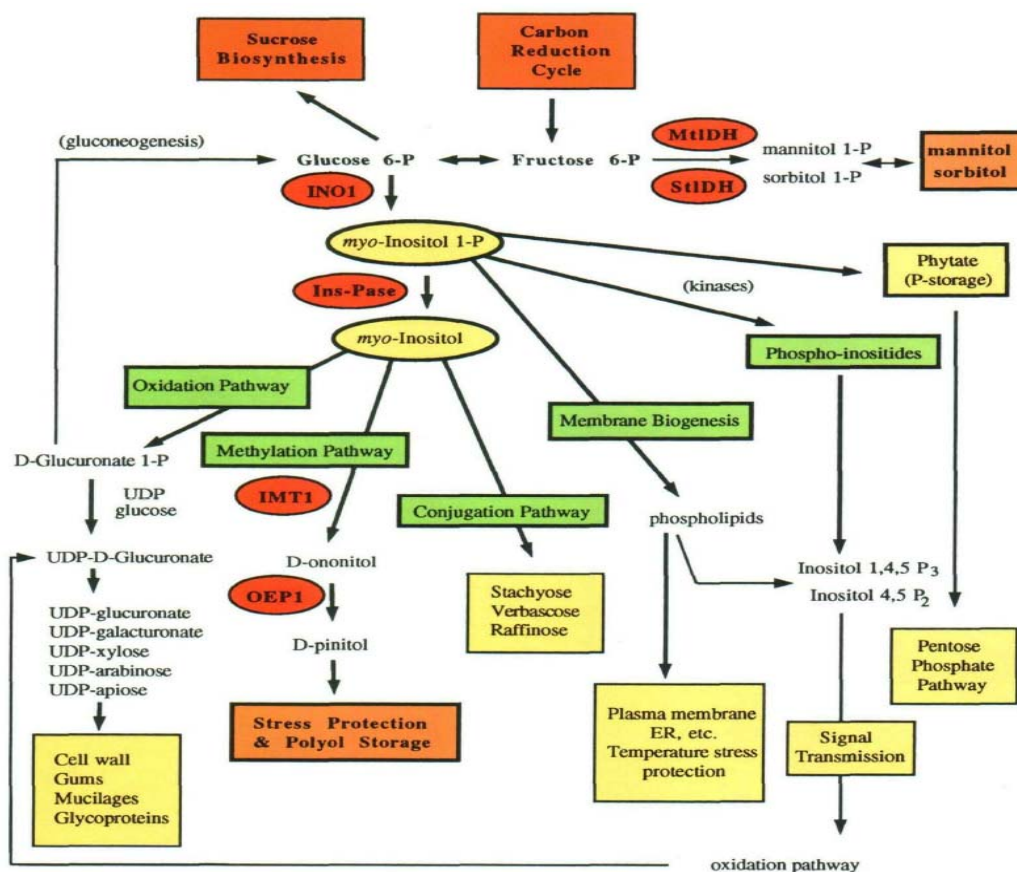

۱۵- Osmotic adjustment

۱۶- Osmoprotection

۱۷- compatible solution

قند هایی هستند که با افزایش در شرایط تنش محیطی، می توانند کربن اضافه را ذخیره کنند. پرولین، آمونیوم های چهار ظرفیتی و اسمولیت های سولفونیوم سه ظرفیتی، هر چند یونی هستند ولی هیچ شارژی ندارند و عمل حفاظت کننده های اسمزی در سیتوزول ممکن است به ماهیت شیمیایی منحصر بفرد آنها مربوط باشد. برای اختصاص کربن به بیوسنتز پلی اول ها، از ذخیره گلوکز ۶- فسفات، که در شکل ۱-۲ نشان داده شده است، استفاده می شود (Hans و همکاران، ۱۹۹۵).

شکل ۱-۲- مراحل سنتز میو اینوزیتول و پلی اول (Hans و همکاران، ۱۹۹۵)

در مسیر بیوستز اینوزیتول جنبه های جالب توجهی وجود دارد. اول اینکه؛ اینوزیتول برای بیوستز غشا و اعمال علامت دهی در همه اندامک ها ضروری است زیرا^{۱۸} INO1 آنزیم منحصر به فردی است که در مسیر شرکت می کند. در گیاه یخی (و دیگر گونه های با سابقه تکاملی) در ادامه ی این مسیر اینوزیتولهای متیله شده ای انباشته می شود که بوسیله اینوزیتول O-متیل ترانسفراز (IMT1) کاتالیز می شوند. اینوزیتول و اینوزیتول ۱- فسفات منبع تولید ترکیباتی هستند که با تحمل تنش ارتباط دارند، برای مثال؛ صمغ ها، کربوهیدراتهای موجود در دیواره سلولی، کربوهیدراتهای موجود در گلیکوپروتئین ها و موسیلاژ ها از اینوزیتول و اینوزیتول ۱- فسفات تشکیل می شوند. گیاهان از اینوزیتول برای سنتز ذخیره های کربوهیدراتی گیاهی همچون استاکیوز و ورباسکوز استفاده می کنند که در خیلی از گونه ها القا کننده تنش هستند. یکی دیگر از محصولات این مسیر فیتات^{۱۹}، و اینوزیتول-هگزاکسیفسفات^{۲۰} است که به عنوان ذخیره های فسفات در دانه عمل می کنند. مسیر طراحی شده در شکل ۱-۲ می تواند نمونه ای از مکانیسم توانایی تحمل دائمی تنش های زیستی باشد (Hans و همکاران، ۱۹۹۵).

در گیاه یخی، ژن *imt1* (شکل ۱-۲) در کنترل شرایط محیطی سخت در هر مرحله نمودی عمل می کند. این ژن تنها در شرایط تنش شوری و دمای پایین وادار به رونویسی می شود (Bohnert و Vernon، ۱۹۹۲).

فعالیت آنزیم IMT1 باعث تولید O-انویتول می شود، بیشتر این ترکیب به O-پینیتول اپیمریزه می شود. پینیتول در گیاه یخی تحت تنش افزایش می یابد و از عمده ترکیبات کربنی با

۱۸- Inositol 1-P synthetase
۱۹- Phytate
۲۰- Inositol-hexakisphosphate

وزن مولکولی پایین است که با غلظتی بالاتر از ۷۰۰ میلی مولار در سیتوزول و کلروپلاست وجود دارد (Adams, 1992).

۲-۱-۲-۱- تنظیم جذب یون و کده بندی

دومین مکانیسمی که از گیاه یخی جوان بر ضد تنش آب حمایت می کند، تنظیم جذب یون و کده بندی است. وقتی سدیم در دسترس است، گیاه یخی آن را منزوی کرده و با بیشترین میزان در بافتهای جوان ذخیره می کند. این ذخیره سازی در راستای افزایش ۰-پینیتول است. انباشتگی بالای سدیم و پینیتول در گیاه یخی قابل مشاهده است. در گیاهان تحت تنش نمک غلظت سدیم سلولهای اپیدرمی غده های نمکی متجاوز از یک مولار است. توانایی گیاه یخی در استفاده از سدیم به عنوان اسموتیکوم، در محدوده ی واکوئل مناطق در حال رشد (۰-پینیتول در سیتوپلاسم انباشته می شوند) در مقابله کامل با گیاهان گلیکوفیت است، که با محدودیت در جذب سدیم یا تخصیص سدیم به بافتهای قدیمی تر همچون کده بندی ذخیره ای عمل می کنند (Hans و همکاران، ۱۹۹۵).

۳-۱-۲-۱- نفوذ پذیری آب تسهیل شده

سومین مکانیسم برای محافظت از تنش، با تنظیم نفوذ پذیری آب تسهیل شده، نشان داده می شود. رونوشتهای Mip^{۲۱} که تحت تنش شوری تغییراتی نشان می دهد، از cDNA ریشه گیاه یخی در آزمایشگاه جدا شده است. (MIP)های کد شده، همولوگ آکوآپورین های جانوری و

گیاهی یا کانالهای آب و پروتئینهای تسهیل شده گلیسرولی در باکتریها است. دو خانواده از آکوآپورین های گیاهی که در غشاهای پلاسمایی و تونوپلاست قرار دارند، تشخیص داده شده اند. دو ژن Mip گیاه یخی که در سلولها غالب هستند، احتمالاً در جریان آب نقش دارند (Hans و همکاران، ۱۹۹۵).

پروتئین های نوع-LEA و HSP ها، نیز از دیگر عوامل موثر در گیاهان سازگار به تنش هستند.

۱-۲-۱-۴- پروتئین های شوک حرارتی (HSPs) و چاپرون های

مولکولی

در جریان تنش ها، در عملکرد آنزیم ها و پروتئین ها اختلال بوجود می آید. بنابراین حفظ پروتئینها با موقعیت فضایی لازم، برای عملکرد و جلوگیری از انباشتگی پروتئین های غیرطبیعی برای بقای سلول تحت تنش اهمیت بسیار زیادی دارد. خیلی از پروتئین های وابسته به تنش بویژه HSP ها همچون چاپرونهای مولکولی عمل می کنند که عهده دار سنتز پروتئین، نشانه گذاری کردن، بلوغ و تخریب هستند. علاوه بر این عمل چاپرونهای مولکولی استقرار پروتئینها و غشاها و تا خوردگی مجدد پروتئین ها است که در طی تنش شوری همکاری می کنند. در گیاهان مشخص شده است که از میان پنج خانواده HSPs (HSP60-HSP70-HSP90-HSP100) و sHSP ها بیشترین مقدار را دارند و اندازه آنها از ۱۲ تا ۴۰ کیلو دالتون متنوع است و فقط برای شوک گرمایی طراحی نشده اند بلکه در تنشهای آب، شوری و اکسیداتیو و دماهای پایین هم بیان می شوند.

Dnak₁ یک عضو HSP₇₀، از *Cyanobacterium aphanothece*^{۲۲} (متحمل به شوری)، در سیتوزول گیاهان توتون ترانس ژنیک به شدت بیان می شود. تحت تنش شوری، مقدار تثبیت CO₂ تا ۴۰ درصد در گیاهان کنترل کاهش می یابد در حالی که مقدار تثبیت CO₂ در گیاهان ترانس ژنیک در حدود ۸۵ درصد است. علاوه بر این غلظت سدیم برگی نسبت به گیاهان کنترل بطور معناداری افزایش یافت. اما در گیاهان ترانس ژنیک میزان سدیم به اندازه ی گیاهان بدون تنش بود (Wang و همکاران، ۲۰۰۳).

۱-۲-۵- پروتئین های مراحل آخر رویانی (LEA)

این پروتئین ها در محدوده وسیعی از گونه های گیاهی در پاسخ به کمبود آب در اثر خشکی، تنش اسمتیک و سرما یافت می شود. این پروتئین ها در خانواده ای با ساختمان و عملکرد متنوع قرار می گیرند. عمل پروتئین نوع-LEA در حد زیادی ناشناخته است. البته به دلیل سنتز قابل توجه آنها در طی مرحله آخر رویانی و القا در طی تنش و ویژگی های ساختاری (آبدوستی، مارپیچ های تصادفی، تکرارهای موتیف) می توان دیگر اعمال آن ها را پیشگویی نمود. احتمال دارد که پروتئین نوع LEA همچون مولکولهای پیوسته به آب در جداسازی یونی و با توجه به ماکرومولکولی بودن آنها در پایداری مجموعه نقش ایفا کنند (Wang و همکاران، ۲۰۰۳).

۱-۲-۲- مکانیسم گلیکوفیت برای تحمل تنش

مکانیسم عمل گلیکوفیت های تحت تنش، از نظر حفاظت، شباهت زیادی به هالوفیت ها دارد. آنچه از بررسی گونه های هالوفیت بدست آمده است، نشان می دهد که مکانیسم های تحمل